

Mfv.II.10.081/2015/3.szám

A Kúria a dr. Takács Szabolcs Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Takács Szabolcs ügyvéd) által képviselt felperesnek a kiemelt főelőadó által képviselt alperes ellen munkavégzéssel járó egyéb jogviszony létesítésének engedélyezése iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 20.M.249/2012. szám megindított és másodfokon a Budapest Törvényszék 49.Mf.633.256/2014/8. számú ítéletével elbírált ügyében a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

*í t é l e t e t :*

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.633.256/2014/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

*I n d o k o l á s*

A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint a felperes a ... Rendőrkapitányságon hivatásos szolgálati viszonyban, főügyeletesként teljesített szolgálatot a perbeli időszakban. Első esetben 2012. január 12-én, majd 2012. május 23-án, ezt követően pedig 2012. július 3-án szolgálati jegy benyújtásával kérte a rendőrkapitányság vezetőjétől vagyonőri igazolvány kiállításának engedélyezését annak érdekében, hogy a b.-i ... Zeneiskola telephelyén megbízási szerződés alapján havi 200 óra időtartamban az ingatlan őzésével összefüggő feladatokat lásson el.

A kérelméhez csatolt első 2012. január 11-én kelt megbízási szerződés-tervezet szerint a felperes feladata: ingatlan, illetve ingóság őrzése, őrszolgálat vezénylés tervezése, vezetése, irányítja az őrzés-védelemben résztvevő személyek tevékenységét, felel az őrzés-védelemben résztvevő személyek tevékenységéért, heti rendszerességgel beszámol tapasztalatairól a megbízónak.

2012. február 20-án felperes újabb megbízási szerződés-tervezetet csatolt, amely szerint az alábbi feladatokat kellett elvégeznie: az óvoda és a zeneiskola épületének őrzése, a riasztórendszer előírás szerű használata, működtetése, baleset és bűnmegelőzési szempontok alapján a sportpálya és a helyiségbérleti szerződések szerint bérbe adott helyiségek használatának felügyelete, az iskola területén alkohol fogyasztás és behozatal megakadályozása, és az őrkutyával kapcsolatos feladatok ellátása.

Az állományilletékes parancsnok a felperes kérelmeinek nem adott helyt, majd a határozatai ellen előterjesztett szolgálati panaszokat az alperes vezetője a ... számú, a ... számú, valamint ... számú határozatával szintén elutasította hivatkozva arra, hogy a munkavégzéssel járó egyéb jogviszony létesítése azért nem engedélyezhető, mert az ebben a jogviszonyban ellátni kívánt feladatok a felperes munkaköri kötelezettségéből adódó szolgálati feladatait is jelentik, illetve azoknak ellátása a szolgálati viszonyából fakadó és a beosztásával járó szolgálati feladatai ellátását veszélyezteti.

A felperes az állományilletékes parancsnok határozatai, valamint a szolgálati panaszokat elutasító határozatok hatályon kívül helyezésére irányuló kereseti kérelmeiben, a határozatok tartalmi és formai jogszerűtlenségére is hivatkozott. Formai szempontból kifogásolta, hogy az alperes ... Szolgálat elvonta az állományilletékes parancsnok döntési jogkörét, mivel már e döntést megelőzően rögzítette, hogy felperes számára a kérelmezett tevékenység nem engedélyezhető. Tartalmi szempontból a felperes azt sérelmezte, hogy a határozatok nem jelölik meg kellő pontossággal és részletességgel, hogy az általa ellátni kívánt tevékenységek miért veszélyeztetik a szolgálati feladatai ellátását, illetve azok mennyiben azonosak a szolgálati feladataival.

Az alperes kérte a kereseti kérelmek elutasítását, utalva arra, hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezések nem teszik lehetővé az engedély megadását, a 73/2010.(XII.20.) BRFK intézkedés szerint az őrzés-védelmi munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony csak rendőri szerv által vállalt szolgáltatás keretében engedélyezhető.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a felperes által benyújtott kereseti kérelmek folytán indult eljárások egyesítését követően a 20.M.2479/2012/21. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és a felperest perköltség fizetésére kötelezte. Az ítélet indokolása szerint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) értelmében a kapitányság vezetőjének mérlegelési jogköre van a kérelmezett tevékenység engedélyezését illetően és már a szolgálat ellátásának, illetve a fegyveres szerv tekintélyének a

veszélyeztetése is elegendő az engedély megtagadásához, nem szükséges a sérelem bekövetkezése.

A megbízási szerződés-tervezet szerint a felperes feladata teljesítésének havi keretóraszámáa 200 óra, így nem feltétlenül biztosított, hogy a hivatásos szolgálatát „kipihent állapotban teljesítse”. Ezen túlmenően megalapozza az engedélyezés megtagadását az is, hogy felperes a munkaköri feladataiból adódóan olyan nyilvántartásokhoz férhet hozzá, amelyet az őrző-védő tevékenység során is felhasználhat, továbbá bizonyos helyzetekben ugyanabban az időben hivatásos állományú rendőrként, illetve vagyonőrként is el kellene járnia.

Az elsőfokú bíróság megállította azt is, hogy a Humánigazgatási Szolgálat a jogszabályok értelmezésével segítséget nyújt az állományilletékes parancsnoknak, ez azonban nem jelenti a döntési jogkörének az elvonását.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 49.Mf.633.256/2014/8. számú ítéletével helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét, és a felperest perköltség fizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolása szerint a BRFK állományilletékes parancsnokainak munkáltatói jogköréből adódó feladatokról és a humánigazgatási eljárások rendjéről szóló 33/2010.(VI.2.) BRFK intézkedés 77. és 78. pontjai értelmében az állományilletékes parancsnoknak be kellett szereznie a döntése előtt a ... Szolgálat állásfoglalását tekintettel arra, hogy a jogi csoport előzetes véleményéhez kötött a más kereső tevékenységre vonatkozó engedélyek kiadása.

Az alperesi határozatok jogszerűségét érdemben vizsgálva megállapította a másodfokú bíróság, hogy az engedély megadása veszélyeztetné a szolgálati feladatok ellátását, mivel felperes a havi szolgálatteljesítési idejét meghaladó mértékű (200 óra) munkavégzésre kíván megbízási jogviszonyt létesíteni.

A jogerős ítélet indokolása utalt arra is, hogy a perbeli időszakban 2012. július 10-ig a más kereső foglalkozással az összeférhetetlenséggel, valamint egyes bejelentési kötelezettségekkel kapcsolatos feladatok egységes végrehajtására kiadott 73/2010.(XII.20.) BRFK intézkedés volt hatályban, majd ezt követően az ugyanebben a tárgyban kiadott 44/2012.(VII.10.) BRFK intézkedés került kiadásra. Az előbbi intézkedés 16. pontja, illetve az utóbbi intézkedés 17. pontja is úgy rendelkezik, hogy „az őrzés-védelmi munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony csak rendőri szerv által vállalt szolgáltatás keretében engedélyezhető.” Az említett intézkedések az alperes hivatásos állományú tagjaira nézve olyan belső szabályzatnak minősülnek, amelyek betartása rájuk

nézve kötelező, és amelyek célja - a Preambulumból is kitűnően - hogy a vonatkozó jogszabályok figyelembevételével az állományilletékes parancsnok engedély megadásával kapcsolatos mérlegelési jogkörének további kereteit meghatározzák.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítéletet megváltoztatva a kereseti kérelmének történő helyt adást.

Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a történeti tényállás teljes körű feltárására vonatkozó kötelezettségüknek nem tettek eleget „a Pp. 3. § (4) bekezdésére is figyelemmel felperesi bizonyítási indítványokat hagytak indokolás nélkül figyelmen kívül, és ennek alapján a jogerős ítélet iratellenes.”

Nem vették figyelembe az eljáró bíróságok, hogy a hivatkozott BRFK intézkedés, amely nem jogszabály, hanem „ágazati norma” erre vonatkozó felhatalmazás nélkül felülírja a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (Szvmt.) szerint végzendő tevékenységre vonatkozó munkavégzési lehetőséget. Az Svzmt. ugyanis nem tiltja a vagyonőri tevékenység végzését a hivatásos állományú rendőrök vonatkozásában, az összeférhetetlenségi szabálya (Szvmt. 3. §) azokra a rendőrökre vonatkozik, akiknek munkaköri kötelezettsége az Svzmt. hatálya alá tartozó hatósági ellenőrzések végzése, felperes pedig ilyen tevékenységet nem végzett.

Figyelmen kívül hagyták az eljáró bíróságok azt is, hogy a belügyminiszter felügyelete, irányítása alá tartozó egyes fegyveres szervezetek hivatásos szolgálati viszonyban állók szolgálati viszonyáról és a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 64/2011. (XII.30.) BM rendelet 35. § (5) bekezdése az állományilletékes parancsnokok számára kötelező előírást tartalmaz. E körben a felperes mindhiába kérte a BRFK eljárása során keletkezett előzményi iratok beszerzését és Balázs Andrea tanúkenti meghallgatását. Mindezek bizonyíthatták volna, hogy a 33/2010. (VI.2.) BRFK intézkedés 77-78. pontjában foglaltak ellentétesek a BM rendelet 37. § (5) bekezdésében rögzítettekkel, e körben elvonják az állományilletékes parancsnok jogkörét.

A megbízási szerződéssel történő havi 200 órás munkavégzés nem eredményezte volna a szolgálat ellátásának veszélyeztetését, ugyanis bizonyíthatóan lehetősége lett volna a szolgálat megkezdése előtt a 8 órás pihenőidőt igénybe venni, ennek ellenkezőjét alperes nem bizonyította

Az eljárás során meghallgatott tanú iratellenesen és jogszabályellenesen utalt arra, hogy a vagyonőri tevékenység rendőrök számára nem engedélyezett, ugyanis ilyen engedélyt a ...-

val szolgálati viszonyban álló rendőr számára is adtak ki.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Hszt. 65. § (2) bekezdése szerint a hivatásos állomány tagja csak engedéllyel létesíthet olyan munkavégzéssel járó egyéb jogviszonyt, amely a hivatásos szolgálattal, illetve a szolgálati beosztással nem összeférhetetlen.

A Hszt. 65. § (4) bekezdésében általánosságban határozza meg az engedély kiadására vonatkozó tilalmat, amikor azt rögzíti, hogy nem adható engedély, ha a munkavégzéssel járó egyéb jogviszony a szolgálat kötelességszerű, pártatlan és befolyástól mentes ellátását, illetve a fegyveres szerv tekintélyét veszélyezteti.

A belügyminiszter felügyelete, irányítása alá tartozó fegyveres szervekkel hivatásos szolgálati viszonyban állókra vonatkozóan a 64/2011.(XII.30.) BM rendelet 37. § (4) bekezdése az engedély megadásának jogát az állományilletékes parancsnok hatáskörébe utalja, és egyben rendelkezik arról az (5) bekezdésében, hogy az állományilletékes parancsnok kötelezettsége vizsgálni, hogy nincs-e valamilyen, az engedély megadását kizáró ok.

A BM rendelet 37. § (6) bekezdése példálózó jelleggel sorol fel olyan eseteket, amikor nem engedélyezhető a hivatásos állomány tagja részére a munkavégzéssel járó egyéb jogviszony létesítése. Ilyenek többek között azok a felperes engedélyezési kérelmét elutasító határozatokban kiemelten jelölt esetek, amelyek szerint az újabb jogviszony létesítése a szolgálati feladatok ellátását veszélyezteti, vagy a tevékenység a hivatásos állomány tagjának munkaköri kötelességéből fakadó szolgálati feladata.

Helytállóan utalt a jogerős ítélet arra, hogy Budapest rendőrfőkapitánya a fenti jogszabályi rendelkezésekből adódó feladatok egységes végrehajtása érdekében adta ki a 73/2010.(XII.20.) BRFK intézkedést, majd az azt hatályon kívül helyező 44/2012.(VII.10.) BRFK intézkedést. Mindkét intézkedés kifejezetten nevesíti a 16., illetve 17. pontjában az őrzés-védelmi munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt, és ennek kapcsán úgy rendelkezik, hogy az csak rendőri szerv által vállalt szolgáltatás keretében engedélyezhető. Helyesen értelmezte a másodfokú bíróság a rendelkezéseket úgy, hogy azok az állományilletékes parancsnok mérlegelési jogkörének további kereteit határozzák meg, tekintettel arra, hogy a jogszabályi rendelkezések nem taxatív módon szabályozzák az engedély megtagadásának eseteit.

Az, hogy a BM rendelet az engedélyezési jogkört az állományilletékes parancsnokhoz telepíti, nem jelenti azt, hogy az alperes teljes állománya vonatkozásában intézkedési jogkörrel rendelkező rendőrfőkapitány a gyakorlat egységesítése érdekében ne állapíthatna meg a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel egyébként nem ellentétes, az engedély megadását kizáró konkrét eseteket.

A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXIII. törvény valóban nem zárja ki generálisan azt, hogy a hivatásos állományú rendőr személy és vagyonvédelmi tevékenységet végezzen, ez azonban nem jelenti azt, hogy az engedély megadására jogosult ne értékelhetné az ilyen jellegű konkrét tevékenységet olyannak, amely a Hszt. 65. § (5) bekezdésében megfogalmazott esetek valamelyikét kimeríti.

A 64/2011.(XII.30.) BM rendelet 37. § (5) bekezdése az állományilletékes parancsnok kötelezettségévé az engedély megadását kizáró okok vizsgálatát teszi, és mivel a jogszabályi rendelkezések e tekintetben taxációt nem tartalmaznak az állományilletékes parancsnoknak az engedély megadása tárgyában akkor lehet valós mérlegelési jogköre, ha jogszabálynak vagy közjogi szervezetszabályozó eszköznek ugyan nem minősülő, de ránézve egyébként kötelező rendelkezés sem állapít meg az engedély megadását kizáró okot.

Helytállóan utalt a jogerős ítélet arra is, hogy az állományilletékes parancsnok a 33/2010.(VI.2.) BRFK intézkedés 77-78. pontjában foglaltakat betartva kérte az ügyben a Humánigazgatási Szolgálat előzetes véleményét, amely eljárás a fent kifejtettekre tekintettel nem eredményezte a hatáskörének az elvonását.

Helytállóan hivatkozott a felülvizsgálati kérelem arra, hogy a jogerős ítélet a pontosított ítéleti tényállásban a 2012. január 11-én kelt megbízási szerződéstervezet szövegét tartalmazza, noha ezt követően felperes újabb megbízási szerződéstervezetet csatolt a kérelméhez. Tekintettel azonban arra, hogy az újabb szerződéstervezet is tartalmazza az ingatlanok őrzésére vonatkozó feladatot, az engedély megadása szempontjából e körülménynek nincs ügydöntő jelentősége.

Jelen esetben a felperes kérelmének megfelelő engedély kiadását a hivatkozott BRFK intézkedések kizárták, így a felperes által előterjesztett további iratok beszerzésére és további tanú meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványok mellőzésének indokolási hiánya nem jelent az ügy érdemi elbírálására lényegesen kiható olyan eljárási szabálysértést, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhetné.

*Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.*

*A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.*

*A felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes személyes költségmentességére tekintettel a Pp. 358/B. §-a alapján az állam viseli.*

*Budapest, 2015. szeptember 9.*

*Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Suba Ildikó s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró*

*A kiadmány hitelével:*

*bíróági tisztviselő*